

Forslag

til

Lov om ændring af lov om invalidepension m.v. og lov om folkepension

(Adgang til at oppebære invaliditetsbeløb efter det fyldte 67. år)

Fremsat den 17. marts 1978 af Tove Jørgensen (DKP), Fuglsang (DKP) og Margit Hansen (DKP)

§ 1

I lov om invalidepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 39 af 3. februar 1976, som ændret senest ved lov nr. 483 af 14. september 1977 og ved lov vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 17. marts 1978, foretages følgende ændring:

Til § 2, *stk. 1*, føjes som 2. *punktum*:
»Invaliditetsbeløb oppebæres også efter

det fyldte 67. år.«

§ 2

I lov om folkepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 41 af 3. februar 1976, som ændret senest ved lov nr. 482 af 14. september 1977, foretages følgende ændring:

I § 14 udgår ordene »eller invaliditetsydelse«.

Bemærkninger til lovforslaget

Ifølge invalidepensionslovens § 2 ophører ydelserne efter loven med det fyldte 67. år. Denne bestemmelse må sammenholdes med folkepensionslovens § 15, hvorefter der til folkepensionister, der er overgået fra invalidepension, og som ved overgangen oppebar bistanstillæg, plejetillæg eller invaliditetstillæg, fortsat ydes disse tillæg efter reglerne i invalidepensionsloven.

Imidlertid finder forslagsstillerne, at også invaliditetsbeløbet bør ydes ud over det fyldte 67. år af følgende grunde:

Invalidepensionister har som helhed en særdeles ringe livsløn. Da det i øvrigt som helhed er forbundet med større udgifter at være syg end at være rask, synes der ikke at være grundlag for at ophæve det særlige beløb, der tildeles invalidepensionis-

ter til dækning af ikke-specificerede udgifter, der er forbundet med invaliditeten. Disse udgifter forstærkes yderligere med øget alder, hvor almindelig alderdomssvækkelse tilmed kan optræde. Forslagsstillerne mener ikke, at kommunerne er i stand til at dække disse merudgifter over rådighedsbeløbene, ligesom det ikke er rimeligt, at sådanne generelle udgifter skal dækkes af en skønsmæssig ydelse. Samtidig vil det være en administrativ lettelse for de enkelte kommuners bistandskontorer, der under den nuværende krise er udsat for et særdeles hårdt arbejdspress.

Såfremt lovforslagets 1. og 2. behandling skulle vise, at lovforslaget kan forventes vedtaget ved 3. behandling, vil der blive udarbejdet de fornødne konsekvensændringsforslag.